

B3

B3

B3

A3

A3

B4

B4

A4

A4

B5

B5

DE VUAND STAAT IN EIGEN LAND !!

DISQUA

UITGEGEVEN DOOR LINKSE ARBEIDERS

No. 22.

October, 1935.

KLASSENSTRIJD OF?

In deze vorige disquisieorganen hebben we verschillende artikelen afgedrukt, waar de onbruikbaar der politieke partijen en vakverenigingen in getuicht is aan de toeman. Maar dit tot nu toe hoofdzakelijk van de theoretische kant is gebeurd, willen we dit probleem nu eens van de andere kant bekijken. We verzoeken ons het proces der zelfwerkzaamheid van het proletariaat in de praktijk. Nemen we als voorbeeld Krommenie.

Het was 't vorige jaar in Augustus dat de directie van de blikfabrieken te Krommenie loonsverlaging voor haar personeel had aangekondigd. De loonen bedroegen 53 en 58 ct per uur, zij zouden tot 43 ct per uur worden gebracht worden. Van het gehele personeel, bestaande uit ongeveer 700 arbeiders, waren slechts 80 in het N.V.V. en 13 in het N.A.S. georganiseerd.

De georganiseerde arbeiders gingen de "leiders" leden van hun vakvereniging en verzochten den heeren leiders te helpen, om deze kwestie. Deze leiders gingen dan ook direct met de directie over de zaak onderhandelen en het resultaat was verbluffend. Zij werden met een achtige overwinning behandeld, zij wisten erin te slaan dat de loonen voor de arbeiders te bereiken, n.l. dat de loonen niet tot 43 ct per uur en 58 ct per uur verlaagd zouden worden, ondanks dit "resultaat" zij wilden de arbeiders dit voorstel en gingen, doordat de directie de loonsverlaging en uitslag van een aantal arbeiders doorvoerde, opstaan in staking, slechts enkelen werden onderkruipers.

Zij gingen dus over de hoofden der leiders heen in staking en kozen hun eigen stakingsleiding, die ieder aanbod van welke organisatie den ook, weigerden te aanvaarden. Zoo bood het N.A.S. o.a. aan, een steunactie op tour te zetten, als men de hulp van de N.V.O. en andere "losstaande" organisaties zou weigeren. Dit voorstel werd afgewezen.

De N.V.O. belegde een vergadering met als spreker L. de Visser, welke niet doorging, omdat de stakingsleiding een manifest uitgaf, waarin bekend werd gemaakt, dat deze vergadering niet door de stakingsleiding maar door de N.V.O. uitgeschreven was.

GEWELDDOOSHEID

Deze gedachte waarvoor velen menschen reeds hun leven hebben gela-
ten, vat grootdeels post bij hen die de wereld, de maatschappij, van uit hun
gevoel beoordeel. Zij zien het geweld als een macht welke het geluk der
mensen alleen maar verminderen, nooit als een macht welke het geluk der
menschen alleen maar vermeerderen kan.

Zij zien het geweld als geweld, w.w.s. dat zij van elk verband wäien
waarin het geweld optreedt of wordt toegepast, dus als een kracht die alleen
er opgeluk en vrede kan brengen, voor hen op wie het toegepast wordt
en voor hen die het toepassen (zedelijke verwildering) Zij zeggen dan ook ge-
weld is nodig voor hen die zich handhaven of willen gaan handhaven over an-
deren.

De gedachte van de geweldloosheid sluit dus de gedachte van het aan-
vaarden van het geweld in welken vorm dan ook uit.
Men wil n.l. een toekomst-staat of een samenleving stichten, zonder daarbij ge-
vaarden. Men is van meening dat men de eigen menschen niet kan aan-
vaarden, en is van meening dat men de eigen menschen niet kan aan-
schappij kan wijsigen, en dat men de eigen menschen niet kan aan-
dering in de structuur eener maatschappij, en dat men de eigen menschen niet
dat er een heerschende klasse plaats maakt voor een andere klasse.

Menen we als voorbeeld de huidige maatschappij. Beantwoord de besit-
tende klasse, de bourgeoisie, niet elke poging welke de eigendomsverhoudingen
in gevaar brengen te brengen, door het bruutste geweld. (Zeven provincien,
Jordan), heeft de bourgeoisie niet een heel leger van beamten, technici,
ingenieurs, politie, burgerwachten, militaire politie, enz. voertroepen, welke
toe taak hebben de bevaande eigendomsverhoudingen met alle mogelijke mid-
delen te verdedigen. Zij betaalt dezen menschen beter dan het proletariaat,
scheiden hen van het proletariaat, en het gevolg is dan natuurlijk dat dezen
proletariaat beschouwen, daar het proletariaat hun bestaan, hun baantjes in
Eenmaal dreigt te brengen. Zij hebben belang bij het voortbestaan van dezen
maatschappij en het proletariaat niet.

Door de jarenlange werkdood steunt de bourgeoisie ook niet op hen, die
hij geen gevoelens, bij hen waar elk gevoel voor rechtvaardigheid, van per-
noodijkheid verdronen is. Koop niet de bourgeoisie in revolutionaire peri-
odes dezen menschen voor een handje vol silberlingen op ten haren dienste.
Klasse haar bezit, en dat zijn de productiemiddelen, met alle mogelijke mid-
delen, desnoods met het bruutste geweld zal verdedigen, dringt ons (het pro-
letariaat) haar ook met de meest bruikbaarste middelen te bezwijken.
Want dus de bourgeoisie geweld toevoegde wat het proletariaat
toepast, dan moet het proletariaat (de samenleving) geweld toevoegen.
Het is eigenlijk precies zoo, dat wanneer een dokter een ziek li-
chaam onderzoekt en als eenige mogelijkheid om de ziekte te genezen, een
operatief ingrijpen ziet, dan is dat ook het ingrijpen, en volkomen gerecht-
vaardigd en dus zedelijk. Nu zoo is het ook in de maatschappij.
Het proletariaat kan alleen door geweldadig ingrijpen in de maat-
schappelijke verhoudingen, alleen door geweldadig ingrijpen in de structuur
der maatschappij, maar wezen veranderen.

Het proletariaat wil overal de doelen in ons geval, het mee moeten
betonen in de toekomst. Het wil niet alleen vermeerderen, maar ook
de menschen in de toekomst overal in de toekomst, het mee moeten
betonen in de toekomst. Het wil niet alleen vermeerderen, maar ook
de menschen in de toekomst overal in de toekomst, het mee moeten
betonen in de toekomst.

De menschen in de toekomst overal in de toekomst, het mee moeten
betonen in de toekomst. Het wil niet alleen vermeerderen, maar ook
de menschen in de toekomst overal in de toekomst, het mee moeten
betonen in de toekomst. Het wil niet alleen vermeerderen, maar ook
de menschen in de toekomst overal in de toekomst, het mee moeten
betonen in de toekomst.

Het proletariaat wil overal de doelen in ons geval, het mee moeten
betonen in de toekomst. Het wil niet alleen vermeerderen, maar ook
de menschen in de toekomst overal in de toekomst, het mee moeten
betonen in de toekomst. Het wil niet alleen vermeerderen, maar ook
de menschen in de toekomst overal in de toekomst, het mee moeten
betonen in de toekomst.

De menschen in de toekomst overal in de toekomst, het mee moeten
betonen in de toekomst. Het wil niet alleen vermeerderen, maar ook
de menschen in de toekomst overal in de toekomst, het mee moeten
betonen in de toekomst. Het wil niet alleen vermeerderen, maar ook
de menschen in de toekomst overal in de toekomst, het mee moeten
betonen in de toekomst.